

tako veseli, kakor se sedaj podajo tje, to je pa vsprašanje.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

Mesto Stridova ima 50 hiš, v katerih prebiva 300 ljudi. Tu je trirazredna ljudska „državna šola“. Nekoliko časa imeli so tudi enorazredno „farno šolo“. V tej poučevalo se je v medjemurskem narečju. Pa ker je imela premalo šolarjev, so jo tedaj opustili, oziroma spremenili v madjarsko državno šolo. Cerkvi pa ima dve, farno in pa cerkev, posvečeno štridovskemu rojaku, sv. Jeronimu. Médjimurci pa ga imenujejo „sv. Remuš“. Ker v tem mestu ne vidiva nikakih znamenitosti, idiva tedaj dalje, potrpežljivi bralec! Od Štridove naprej pelje cesta skozi zelo ozko dolino, katera se pri vasi „Lapšina“ v Mursko polje razširi. V vasi Lapšina stoji kakih 200 korakov od velike ceste, ob Muri, zelo lepa razvalina. Ljudi, katere smo srečevali, vprašali smo, čegavo je uno posestvo, pa nismo ničesar gotovega izvedeli; rekali so nam samó: „To je grofovsko“. Ta vas spada že pod župnijo sv. Martina. Pri sv. Martinu peljali smo se čez Muro na Prekmurško. Med Martinci in Muro se razprostira velik pašnik. Na istem pašniku paslo se je takrat čez 200 krav, konjev pa še več. Unkraj Mure našli smo zelo prosto postavljeno hišo, to je bila kréma. Nismo hoteli iti v hišo, zunaj pod veliko hruško smo se vsedli. Dali smo si prinesli vina, strošek pa smo seboj imeli: svinjetino, pa še nekaj. V hiši ni bilo nikakšnih pivcev. To je bilo za krémarico ravno prav, ker je bila z otroci sama doma. Tudi mi jej menda nismo bili kaj všeč. Ker se je tako kisló držala, povabili smo jo tedaj h kosilu. Vzela je, kar smo jej dali, pa ni použila ona, ampak razdelila je svoji deci. Pa mi smo tudi deco oddarili, kar je bilo prav. S tem smo se krémarici prikupili in h kratu je postala vljudnejša. Sedaj še le so se razvozljali naši jeziki in krémarica je večkrat hitela v klet ter nam prinesla iz nje rujnega vinca.

Ko se je vrnila ter zopet prejšnje mesto zavzela, vprašal sem jo jaz, kam zahajajo njeni otroci v šolo. Na to vprašanje mi je zelo čudno odgovorila, rekla je: „Nikam. V Lendvo, kamor smo ufarani, nam je predaleč, a k sv. Martinu jih pošiljati ne morem, ker bi jih morala dati čez Muro prevažati, to pa bi stalo na leto mnogo denarja. Raje jih tedaj sama doma odgajam in poučujem, kakor znam in morem; vsaj mi ostanejo otroci nepohujšani, kajti zdanji šolarji so zelo nemarni“.

Zadnje besede, katere je krémarica izgovorila, so mene kot učitelja v srce zbudile. Odgovoriti, ali jej dokazati, da njena trditev ni opravičena, nisem hotel, kajti bil je že čas, da smo odrinili dalje proti Otizi. Pa na tem mestu imam priliko, da ovržem takšno trditev, ko bi kdo izmed čitateljev vtegnil trditi, da surovost šolske mladeži vedno narašča.

Prevdariva tedaj, dragi čitatelj, kdo je kriv popačenosti naše mladeži? Da na to vprašanje dostojno odgovorim, moram poprej poizvedeti, kakšna je bila mladež nekdanj, kajti kdor trdi, da popačenost sedanje mladeži narašča, isti trdi ob enem, da je bila nekdanja mladež npravnejša. Na dalje moramo prav premisliti, zasluži-li v obče vsa sedaj živeča mladež, da se ji nenravnost očita, ali pa so bile morda samó nekatere lastovke, ki so dale povod tem obtožbam? V to bomo zasledovali tedaj odgojo pred kakšnimi petdesetimi leti živeče mladeži in pa odgojo sedanje mladeži. (Dalje prih.)

Smešnica 15 „Kaj“, vpraša potnik, „kaj je vaši novi uri v zvoniku, da že stoji na novo?“ „Nič“, odreže se mežnar, „nič ji ni. Sedaj sicer stoji, a kedar gre, rečem vam, da gre hitreje, kakor vse druge“.

Razne stvari.

(Knezonaškof) Solnograški so dnes, dne 10. aprila ob dveh zjutraj umrli. Slovesen pogreb bode v ponedeljek dopoldne. Naš mil. knezoškof gredó k pogrebu.

(Odpotovanje.) Mil. knezoškof odpeljejo se po pogrebu mil. knezonaškofa k sv. Očetu Leonu XIII. v Rimu ter se vrnejo potem kje dne 6. maja iz Rima. Gledé na to pa izdajo svoj drugi pastirski list do vernih svoje škofije.

(Dež. odbor.) Štajarski dež. odbor je odločil iz dež. kase 300 gld. za pogorelce v Orehovi vesi pri Slivnici.

(Podpora.) Slavno ravnateljstvo slov. posojilnice na Ptuji je darovalo 40 gld. dijaški kuhinji v Mariboru in 20 gld. slov. pevskemu društvu na Ptuji.

(Zrelostni izpiti.) Minister za uk in bogočastje je odredil, da imajo oni osmošolci, ki se pripravljajo za zrelostne izpite, 6 dni pred skušnjo prostih. Dijakom bode ta odredba gotovo po volji, nam pa ni nič posebno po godu, da se še v eno mer prenarejuje pri teh skušnjah.

(V Rim) sta iz naše škofije se včeraj odpeljala oč. gg. Jakob Caf, kaplan pri sv. Magdaleni v Mariboru in Val. Mikuš, kaplan v Konjicah.

(Misijon.) Pri sv. Vidu na Planini je od dne 8. do 15. aprila sv. misijon in vodijo ga oč. gg. lazaristi iz Celja.